

[Alfred Hansen]

lationsmuligheder i jord og fast ejendom til stor skade for erhvervslivet. Det skal ikke skorte på retsforbundets vilje til at hjælpe hermed.

Waldorff (VS):

Vores ordfører i denne sag er hr. Wilhjelmsen, men da han er optaget af en anden vigtig sag i huset i øjeblikket, vil vi afstå fra at deltage i denne diskussion. Vi regner til gengæld med, at der kommer mange store debatter i de kommende halvanden uge angående investeringsplanredegørelsen, regeringens skatte- og boligudspil og i forbindelse med afslutningsdebatten, hvor vi får rigelig lejlighed til at gå ind i en diskussion om den økonomiske politik og renten. Vi kan allerede nu røbe, at også VS mener, renten bør sættes ned.

Lindinger (EP):

Kommunisterne rører med deres forespørgsel om, hvad regeringen agter at gøre for at bringe renten ned, ved et problem, som naturligvis har den allerstørste betydning for erhvervslivet. At kommunisterne så efter min mening ikke har gjort noget særligt for at medvirke til at forhindre, at vi er kommet op på det høje renteniveau, som vi må slås med i erhvervslivet, er en helt anden sag.

Nu kan man ikke dirigere renteniveauet ved direkte regeringsindgreb; man kan jo ikke diktere en diskontonedsættelse og så håbe, at det bliver andet end noget kunstigt, noget unaturligt. Det, det drejer sig om, er i og for sig ganske enkelt, at forbruget må nedsættes, og at befolkningens opsparingslyst må stimuleres, og det ville være gode ting for hele tinget at arbejde stærkt på. Inflations-tempoet må reduceres, specielt i forhold til de lande, som omgiver os, og derfor hænger hele dette spørgsmål sammen med de problemer, som vi har at gøre med i forbindelse med forsøgene på at gøre vort erhvervsliv konkurrencedygtigt.

Den indkomstpolitik, der for tiden føres, følges efter min mening ikke tilstrækkeligt op med en fast finanspolitik, og i det oplæg, vi netop har set fra skatte- og afgiftsministeren, er der aspekter, som bestemt ikke vil medføre en lavere rente. Erhvervslivet må med sorg konstatere, at det nu skal pålægges yderligere byrder, og når landets borgere nu f. eks. skal

miste fradrag for forsikringspræmier, falder der også delvis i hvert fald en god opsparingsform bort, og den har endda medført, at forsikringselskaberne har foretaget betydelige investeringer i boligsektoren.

Det er og bliver en erhvervsvenlig politik, der skal til for at bringe løsninger og bringe landet ud af den misere, man er havnet i, herunder også få løst det problem, som kommunisterne nu bringer op, nemlig renteniveauets højde.

Finansministeren (Heinesen):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg egentlig er meget enig med hr. Ole Olsen i, at det er en gribende, men falsk illusion at tro, at man blot igennem en rentenedsættelse kan opnå en fundamental ændring af vores økonomiske situation. Det svarer helt til at tro, at man løser nogen problemer ved at smadre termometeret eller holde en isklump af sibirske kuldegrader op omkring det, hvis der er blevet for varmt i stuen. Det gør man ikke; man skaber nogle nye.

Flere har været inde på, at hvis der i dette billedsprog er blevet for varmt i stuen, skal man skrue ned for det valutakrævende varmeapparat, og det vil sige, at hvis renten er blevet for høj, skal man formindske betalingsbalanceunderskuddet, sådan som regeringen også gradvis gør det, og andre foranstaltninger, som jeg skal komme tilbage til, kan naturligvis komme på tale. Men det er i hvert fald vigtigt at få slået fast, at den høje rente i første række er et symptom på vore problemer og ikke er årsagen til dem; at dårlige symptomer så i sig selv kan være ubehagelige, er en anden sag. Årsagen til vore problemer er den manglende balance i dansk økonomi, og det er den, der skal genoprettes, hvis vi skal have et fald i renten. Hvis betalingsbalancen som ventet udvikler sig i den rigtige retning, vil der også være grundlag for en hertil svarende rentenedsættelse.

Forespørgerne ved hr. Jørgen Jensen kom med forskellige forslag til, hvordan man kunne lette situationen med hensyn til rentepolitikken og nævnte i denne forbindelse stop for belåning af fast ejendom. Jeg vil gerne indrømme, at jeg et langt stykke er enig med forespørgerne i deres synspunkter angående interessen i at begrænse mulighederne for at opnå og belåne kapitalgevinster i fast ejen-